

La darrera flor de la Fireluche i Pau Riba

Text > RAMON MORENO

En els darrers mesos de la seva vida, tot i la lluita contra el càncer que finalment l'acabaria vencent, Pau Riba no va perdre ni les ganes ni la capacitat de treballar. Van ser freqüents les seves aparicions públiques, i també va treballar a l'estudi en projectes com el que havien iniciat amb l'Orchestra Fireluche. L'any 2019, el disc *Ataraxia* va representar el feliç retrobament entre el grup de la Cellera i Pau Riba, que ha tingut en aquest *Segona florada* (produït pel saltenc Lluís Costa) una «continuació natural» de confluència dels universos sonors i poètics d'ambdós. Els deu temes del disc es van enregistrar amb Pau Riba ja malalt (tot just es va acabar uns dies abans de la seva mort, el 6 de març de 2022). En les sis cançons

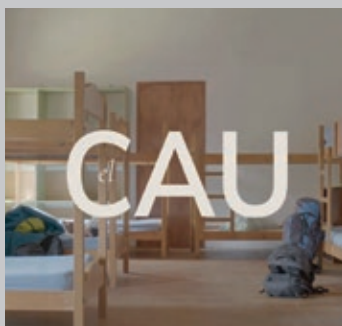
que signa Riba, i que es mouen entre la cançó i la recitació, hi trobem referències personals i alguns temes recurrents en la seva creativitat. «D'Aina» va ser, a la fi, la darrera cançó que va compondre Pau Riba, dedicada a l'Aina March, filla de la seva companya, que el va apear amb llet materna durant la malaltia: «Un tema íntim i de gran força, un veritable sotrac». I a «Memimú», Riba reconeix la figura de la seva companya Memi, «amb el cor sempre a la mà».

En altres temes hi trobem referències molt *ribianes*, com a «Ha explotat el Big Band» o a «La deu còsmica», al costat d'alguna peça de la tradició popular com «Minyona de Reus» o el bellíssim poema de Salvat-Papasseit «Dona'm la mà».

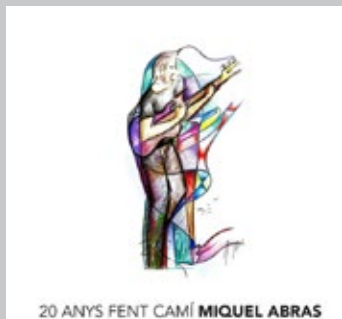

ORCHESTRA FIRELUCHE I PAU RIBA. *Segona florada*. U98 Music, 2022. <www.orchestrafireluche.cat>

L'any 2019, el disc *Ataraxia* va representar el feliç retrobament entre el grup de la Cellera i Pau Riba, que ha tingut en aquest *Segona florada* una «continuació natural» de confluència dels universos sonors i poètics d'ambdós

JOSEP THIÓ. *El cau (banda sonora original)*. Promo Arts Music, 2022. <www.josepthio.com>

MIQUEL ABRAS. *20 anys fent camí*. U98 Music, 2022. <www.miquelabras.com>

Josep Thió de pel·lícula Text > RAMON MORENO

Josep Thió es defineix com un «artesà de la melodia», i és ben veritat: al llarg de la seva dilatada carrera ha compost algunes melodies i temes que han passat a formar part de la memòria musical col·lectiva, ja sigui amb Sopa de Cabra o bé en solitari. Ha tocat algunes tecles, com la composició de l'himne del Girona FC, i ara signa la banda sonora de la pel·lícula *El cau*, escrita i dirigida pel gironí Pere Solés, que retrata la lluita d'un grup

d'escoltes de la localitat de Salt per reduir les barreres existents entre les dues comunitats de joves del poble: els autòctons i els nouvinguts. Per acompanyar aquesta història, Thió ha compost cançons amb l'ànim de reforçar les emocions dels protagonistes. En l'àmbit interpretatiu, Thió ha comptat amb la col·laboració del violinista Albert Dondarza (El Pot Petit) i dels nois i noies del Cau de Salt, la cantant Berta i Joan Garriga.

Els vint anys de Miquel Abras Text > RAMON MORENO

Vint anys de dedicació a la música no és poca cosa. Al llarg d'aquest llarg viatge que va iniciar el 2002 amb un disc homònim, el bisbalenc Miquel Abras ha recorregut els escenaris del país i ha obtingut premis i reconeixements que el consoliden com un jove veterà de la cançó. A *20 anys fent camí*, Abras fa un recorregut per la seva trajectòria musical i vital en un

dobte disc, el primer dels quals aplega les seves cançons més emblemàtiques, amb noves versions en què l'acompanyen alguns companys de viatge com Sergio Dalma, Litus, Beth, Manu Guix o Jofre Bardagí. La segona part del disc es presenta com un set acústic i íntim, en què Miquel Abras s'acompanya només de la seva guitarra. I de regal, un tema inèdit: «Mil oportunitats».